

Moonloop, mètal progressiu d'alta qualitat

El grup format per Eric Baulenas (veu i guitarra), Juanjo Martin (guitarra rítmica i veus), Raul Payán (bateria) i Vic Granell (baix) presenta nou disc, 'Devocean' (Listenable Records, 2017)

Moonloop | Arxiu de l'artista

El veterà quartet de death mètal progressiu establert al Barcelonès i liderat pel guitarrista Eric Baulenas presentarà el seu nou disc, *Devocean* (Listenable Records, 2017), el proper divendres 12 de maig a la sala Boveda de Barcelona. Amb un espectacle especial, compartiran escenari amb **Face The Maybe** i **Perennial Isolation**.

Eric, el disc està rebent excel·lents qualificacions per part de crítics d'arreu del món. Tinc entès que teniu programada la sortida al mercat europeu i americà amb Listenable Records, i al Japó amb dues cançons addicionals a través del segell Chaos Reigns. Hi ha alguna cosa diferent dels anteriors treballs.

Sí, és un disc absolutament nou si el comparem amb l'anterior, *Deeply from the Earth* (Listenable Records, 2012). *Deeply* va ser com una mena de recopilatori de tots els nostres millors temes des que vam començar el 2001, en canvi a *Devocean* totes les composicions són noves i amb una implicació increïble per part de tota la banda. Aquest fet ens ha donat molta satisfacció.

"Megalodon" obre el disc amb una potència inusual, és un tema clau perquè després flueixin la resta de les cançons d'una manera brillant...

Tots teníem clar que havia de ser el primer tema del disc, i venia una mica de quan vam obrir per

a Gojira: tothom ens deia que aquell tema havia de ser al proper disc, i sí, és cert que és una cançó que defineix bé els nostres gustos i els nostres matisos com a grup, i la nostra intenció era que a mesura que anessim escoltant el disc et portés a l'explosió final, i creiem que ho hem aconseguit amb "Interglacial" i "Origin", que tanquen l'àlbum.

Eric, sempre portes el mar ("Oceans", "Medusa"), la natura i la geografia per bandera, un fet que es reflecteix a les lletres de *Moonloop*, però parla'm de la teva família per entendre una mica tota aquesta mística que fusiona música i natura.

Sí, se'm veu una mica el llautó i, esclar, fer les lletres condiciona. D'altra banda, per entendre aquesta fusió puc dir que ja el meu avi Josep Baulenas tocava el violí i treballava com a dibuixant i publicista, i tenia un gran talent. El meu pare, Josep Maria Baulenas, J.M. Baule de nom artístic, és músic, i des de ben petit em vaig interessar per la música i per tocar la guitarra gràcies a ell. El meu pare és col·leccionista de discos, i a casa en posava molts d'estils diferents: des de blues, folk o rock fins a pop, progressiu, clàssica o música ètnica. Com a artista ha enregistrat molts treballs mesclant els estils abans esmentats, i actualment continua gravant música. Quan era adolescent em vaig interessar per estils musicals com el rock progressiu, el trash metàl i el metàl extrem, i també per molts altres estils musicals a part de la música que escoltava a casa des que era petit. Ep! I en Vic Granell també prové d'oncle guitarrista.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=U4rtV_ybGz8